

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้มีจุดประสงค์ในการศึกษาถึงปัญหาทางกฎหมายในการให้ความคุ้มครองงานอันมีลิขสิทธิ์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในบริบทของการแลกเปลี่ยนข้อมูล จากการศึกษาพบว่าการสนับสนุน หรือการให้ความช่วยเหลือของผู้ให้บริการ online เช่น การจัดเตรียมรายการสารบบงานลิขสิทธิ์ หรือการจัดเตรียมโปรแกรมการแลกเปลี่ยนข้อมูลให้แก่ผู้ให้บริการของตนนั้นยังไม่ถือเป็นการละเมิดลิขสิทธิ์โดยตรงและโดยอ้อมตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 แต่อย่างใด ดังนั้น ประเทศไทยจึงควรมีบทบัญญัติเฉพาะที่กำหนดขอบเขตความรับผิดชอบให้แก่ผู้ให้บริการ online ทั้งหลายไว้อย่างชัดเจนเพื่อเป็นมาตรฐานในการพิจารณาของศาล อย่างไรก็ตามก็ปัจจุบันยังไม่มี ความจำเป็นจะต้องแก้ไขพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537 เนื่องจากยังคงมีหลักเกณฑ์ที่สอดคล้องกับอนุสัญญาเบอร์น และข้อตกลงทริปส์

ส่วนประเด็นเรื่องขอบเขตของ “การใช้อย่างเป็นธรรมเพื่อประโยชน์ส่วนตัว” ซึ่งถือเป็นข้อยกเว้นการละเมิดลิขสิทธิ์นั้นควรได้รับการพิจารณาอย่างรอบคอบ โดยศาลควรใช้ดุลพินิจอย่างในการพิจารณาขอบเขตของ “การใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว” เพื่อคุ้มครองสิทธิกันชอบด้วยกฎหมายของเจ้าของลิขสิทธิ์

นอกจากนี้ในประเด็นเรื่องการสืบพยานหลักฐาน และการบังคับตามผลของคำพิพากษา ในคดีละเมิดลิขสิทธิ์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตซึ่งมีเกี่ยวข้องกับต่างประเทศนั้นยังขาดกลไกที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นเจ้าของลิขสิทธิ์จึงควรคำนึงถึงปัญหาสองประการดังกล่าวด้วย เพราะถึงแม้จะมีคำพิพากษาแล้วก็ตาม เจ้าของลิขสิทธิ์ก็อาจไม่ได้รับการชดเชยค่าเสียหายอย่างเหมาะสม

TE153439

This thesis aims to study legal problems on the protection of copyright works on internet in the context of peer-to-peer sharing system. The study reveals that indirect support or assistance by online service providers, such as providing directories of copyright works or peer-to-peer sharing programs for their users, cannot yet be considered as primary and secondary infringement under the Copyright Act B.E. 2537. Therefore, Thailand should enact a specific law to govern liability of online service providers in order to standardize the practice of the court proceedings. However, currently, there is no necessity to amend the Copyright Act B.E. 2537 because the subject-matters of such Act are well in line with the provisions of Berne Convention and TRIPs.

Besides, the scope of "fair use for private purpose", which is an exemption of copyright infringement should be carefully scrutinized. The court should apply a careful discretion to determine the scope of "private use" to protect lawful rights of copyright owners.

Additionally, the mechanism of the witness examination and the execution of judgment between countries for copyright infringement on internet are not yet efficient. Copyright owners should therefore be fully aware of both problems because, despite the judgment, they might not eventually be compensated.